

[Finansministeren.]

sen, der her rejser en voldsom Anklage mod Skatteligningsmyndighederne og nærmest betegner H. P. Christensen som en forfulgt Uskyldighed. Man faar let det Indtryk af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Udtalelser, at naar det ikke drejer sig om Ejendomsskatter, saa er det en saare fortjenstfuld Handling at unddrage sig sin Skattepligt.

Hovedpunkterne i Sagen er følgende — jeg skal gøre det meget kort:

Den 10. April 1923 paabegyndte Landsoverskatteraadets Ligningsafdeling en Undersøgelse af Gaardejer H. P. Christensens Ansættelse til Statsskat for Skatteaaret 1922—23 og tidligere Skatteaar. Ved denne Undersøgelse blev det konstateret, at de af Gaardejer Christensen paa Grundlag af hans indgivne Selvangivelser foretagne Ansættelser havde været for lave.

For saa vidt angaar Formueansættelserne, var dels Værdien af Besætningen opført for lavt, dels Kapitalværdien af en ham paahvilende Aftægtsydelse fradraget med for høje Beløb, og endelig som det væsentligste var hans Tilgodehavende i Banker og Sparekasser medregnet med følgende for lave Beløb: pr. 1. Januar 1918 4 399 Kr., 1. Januar 1919 13 705 Kr., 1. Januar 1920 15 849 Kr., 1. Januar 1921 13 138 Kr. og 1. Januar 1922 9 200 Kr.

For saa vidt angaar Indkomsterne, udviste en Opgørelse paa Grundlag af Formuestigningen — bortset fra Konjunkturbevægelser —, men med Tillæg af Privatforbrug følgende Tal: I 1918—19 en Selvangivelse paa 9 630 Kr., der blev taget til Følge af de stedlige Skattemyndigheder, men da Overskatteraadets Ligningsafdeling fik Sagen til Behandling, naaede man til et Resultat af 25 652 Kr. I 1919—20 havde Christensen selvangivet 10 835 Kr., der af de stedlige Myndigheder forhøjedes til 12 835 Kr. og af Ligningsafdelingen til 24 321 Kr. I 1920—21 selvangav H. P. Christensen 19 500 Kr. Det blev godkendt af de stedlige Myndigheder, men af Ligningsafdelingen forhøjet til 38 969 Kr. Man bør i denne Forbindelse ikke glemme det, som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fremførte, at i Tiden fra 1918—19 til 1923—24 steg H. P. Christensens Formue fra 102 500 Kr. til 226 000 Kr. — Landsoverskatteraadets Ligningsafdeling mente, at det burde være lidt højere endnu. Det er en ganske antagelig Stigning i Løbet af fem Aar for en Gaardmand med en Ejendom paa 60 Tdr. Land.

Den for lidt erlagte Skat udgjorde efter Ligningsafdelingens Opgørelse 7 546 Kr.

8 Øre, og da det blev konstateret, gik Gaardejer Christensen ved en Forhandling i Roskilde den 24. November 1923 ind paa at betale dette Beløb sammen med en Bøde, i alt 18 000 Kr., idet han ikke fandt at have noget at erindre imod den foretagne Opgørelse. Nogen Tid derefter henvendte Gaardejer Christensen sig til Dansk Skatteborgerforening og anmodede gennem dennes Konsulent, Overretssagfører Hohwy, om Sagens Genoptagelse.

Efter lange Forhandlinger, hvorunder Christensen fremkom med forskellige Oplysninger, gik man omsider ind paa at nøjes med et Beløb paa 9 000 Kr., hvilket Forslag Overretssagfører Hohwy anbefalede Christensen at tiltræde. Da Gaardejer Christensen imidlertid ikke ønskede at tiltræde det stillede Forslag, udtraadte Skatteborgerforeningen af Sagen, og Forhandlingerne fortsattes med Gaardejer Christensen og dennes Søn. Jeg nævner dette, for naar man kender Skatteborgerforeningen og dens Organ og ved, paa hvilken Maade den tager paa alle Skattemyndighederne, saa synes jeg, at det er af Betydning at minde om, at Skatteborgerforeningens særlige Repræsentant tilraader Hr. Gaardejer Christensen at gaa ind paa at betale de 9 000 Kr., som man var naaet til Enighed om. Men det vilde Christensen altsaa ikke. (Afbrydelse fra Medlemmer af Retsforbundet: De gik længere ned endnu!). Ja, jeg skal komme til det, De kan være ganske rolig.

Som et sidste Forsøg paa at opnaa en mindelig Ordning havde Skattedepartementet under Sagens Behandling tilbudt Gaardejer Christensen Forlig mod Betaling af i alt 4 555 Kr. 58 Øre. Da Christensen imidlertid kun vilde betale 3 000 Kr., hvilket Tilbud han i øvrigt senere nedsatte til 800 Kr., krævede man Sagen afgjort ved Domstolen. Det var i 1927. Den 4. April 1931 blev der afsagt Dom, hvorved Christensen blev dømt til i Henhold til Statsskattelovens §§ 41 og 42 paa Grundlag af den af Landsoverskatteraadet foretagne Opgørelse med ret uvæsentlige Ændringer at betale den skyldige Nettoskat 3 734 Kr. 18 Øre samt ikendt en Bøde paa 4 000 Kr. for urigtig Selvangivelse. Denne Dom appellerede Gaardejer Christensen til Østre Landsret, der den 5. August 1931 dog kun tog Stilling til det efter Rettens Opfattelse kriminelle Forhold og statuerede, at Christensen havde udvist svigagtigt Forhold efter Statsskattelovens § 41, 1ste Stykke, med Hensyn til Opgørelsen af Indestaændet i Banker og Sparekasser, og tilpligtede ham at udrede det Formueskatte-